

Inhoud

Hoofdstuk 1	Geld	7
Hoofdstuk 2	De folder	11
Hoofdstuk 3	Mail	14
Hoofdstuk 4	Gefeliciteerd	19
Hoofdstuk 5	Havermout	23
Hoofdstuk 6	Beroofd	29
Hoofdstuk 7	Professor Tijger	32
Hoofdstuk 8	Parelketting	37
Hoofdstuk 9	Afwas	42
Hoofdstuk 10	Telefoon	47
Hoofdstuk 11	Piratenbloed	52
Hoofdstuk 12	Detectives	56
Hoofdstuk 13	Ruzie	62
Hoofdstuk 14	Schaduwen	67
Hoofdstuk 15	Boom	71
Hoofdstuk 16	Politie	76
Hoofdstuk 17	Houd de dief!	80
Hoofdstuk 18	Een zwarte walm	85

1. Geld

‘Frank,’ zegt Felicia, ‘we hebben geld nodig.’

Frank ligt op een groot kussen. Hij staart naar de kleine sterretjes boven zijn hoofd. Hij wou dat hij zo’n plafond in zijn kamer had. Maar zijn moeder vindt dat een plafond wit hoort te zijn. Niet donkerblauw met gouden spikkeltjes.

‘Hoor je me nou?’ zegt Felicia ongeduldig. Ze valt bijna uit haar hangmat als ze overeind gaat zitten. ‘We hebben geld nodig.’

Frank schrikt op. ‘Geld? Waarvoor?’

‘Voor als we een band willen oprichten.’

Frank komt half overeind. Hij grinnikt. ‘Willen we een band oprichten dan? Wist ik niks van.’

‘Ik heb het ook nog maar net bedacht’, zegt Felicia. ‘Vet cool, man, een band. Gaan we optreden en zo.’

‘Optreden?’ Frank gaat zitten. ‘We kunnen niet eens een instrument spelen!’

‘Ja, hèhè. Dat weet ik ook wel. Dat gaan we dan natuurlijk leren. Maar we hebben eerst een keyboard nodig. En een gitaar en een drumstel natuurlijk.’

Frank laat het idee op zich inwerken. Een band ... Felicia heeft altijd van die wilde plannen. Plannen die meestal op niets uitlopen. Zelf een zeilboot bouwen. Een paardenhotel beginnen. Een eigen kinderkrant uitgeven.

‘Gaan we coole muziek maken’, zegt Felicia. ‘Jij mag achter het drumstel, oké?’

‘Mmm.’ Het drumstel ... Dat maakt het wel iets beter. ‘Maar

waar wil je die dingen dan vandaan halen, dat drumstel en zo?’
‘Ja, daar hebben we dat geld voor nodig, natuurlijk! Dat zeg ik toch!’ Felicia slaakt een diepe zucht. Ze zakt weer achterover in haar hangmat. ‘We moeten alleen bedenken hoe we aan geld kunnen komen. Weet jij wat?’

Frank grinnikt. ‘Ja, ik heb een heel goed idee. Als jij nou op de markt gaat staan en liedjes gaat zingen. Met een bakje in je hand waar mensen geld in kunnen doen.’

Felicia kijkt hem vermoeid aan. ‘Ja hoor! Je denkt zeker dat ik mezelf voor gek ga zetten. Liedjes zingen op de markt ... Ik kijk wel uit!’ Ze is even stil. ‘Hé, maar wat we wel kunnen doen ... Ja, dat is een goed idee! We gaan limonade invriezen in plastic bekertjes. Met een stokje erin. Dan kunnen we ijsjes verkopen! Wat dacht je daarvan?’

Frank schudt zijn hoofd. ‘Wie koopt dat nou!’

‘Dan bakken we koekjes.’

‘Ik denk niet dat ...’

‘Nou, bedenk jij dan wat beters!’

Frank bijt op de nagel van zijn duim. Dat van die band, daar moet hij nog eens over nadenken. Maar geld verdienen is altijd handig. Alleen, hoe doe je dat? Werken mogen ze natuurlijk niet. Ze zullen iets anders moeten verzinnen. Maar dan wel wat beters dan ijsjes verkopen of koekjes bakken.

Ineens heeft hij het. ‘Hé, Felies! Als we nou eens samen ontbijten gaan verzorgen!’

Felicia fronst haar voorhoofd. ‘Ontbijten?’

‘Ja! Feestontbijten. Mijn oma heeft dat pas gehad toen ze jarig was. Toen kreeg ze een speciaal feestontbijt. Een doos met allemaal lekkere dingen erin. Broodjes natuurlijk. Boter en jam in kleine pakjes. Een klein doosje hagelslag, een paar plakjes kaas

en vlees. Een pakje sinaasappelsap. Yoghurt met aardbeien. Misschien dat dat ...'

Felicia laat zich uit haar hangmat vallen. 'Wat een geweldig idee!' roept ze. 'Dat doen we!'

Ze haalt een schrijfblokje van haar bureau en ploft naast Frank op het kussen neer. 'Kom op,' zegt ze, 'we moeten meteen aan de slag.' Ze tikt met haar pen tegen haar tanden. 'Laten we eerst een naam verzinnen, oké? Wat vind je van "Het vroege vogeltje"?'

Frank denkt even na. Dan schudt hij zijn hoofd. 'Nee. Dan denken ze dat we heel vroeg komen. En ze willen natuurlijk uitslapen. Mensen willen altijd uitslapen op hun verjaardag.'

‘Het lekkerbekje?’

‘Nee. Een lekkerbekje is een vis.’

Felicia knijpt haar ogen half dicht en doet ze weer open. Ze grinnikt. ‘Ik heb het! “De kaasmeisjes”!’ Ze deinst achteruit als Frank een uitval doet. ‘Help! Niet doen! Ik maak maar een geintje.’

‘Pas op, hè’, zegt Frank dreigend. Dan laat hij zich weer achterover zakken. Hij legt zijn handen onder zijn hoofd. Peinzend tuurt hij naar de sterretjes. ‘Volgens mij, hè ...’ zegt hij, ‘volgens mij moeten we een gewone naam hebben. Een serieuze naam. Anders werkt het niet. Wat dacht je van “De ontbijtclub”?’

“De ontbijtclub”?’ Felicia knikt langzaam. ‘Mmm. Beetje saai. Maar dat is misschien juist het beste. Oké. “De ontbijtclub”.’

2. De folder

‘Netjes genoeg?’ vraagt Frank. Hij houdt het kaartje op dat hij net geschreven heeft.

Felicia knikt. ‘Ik kan het lezen, in elk geval.’

‘Ja, en dat zegt heel wat bij jou’, grinnikt Frank.

‘Het zegt eerder wat over jouw handschrift!’ zegt Felicia.

Frank zet het kaartje tussen de andere advertenties op het bord.

Hij doet een stap achteruit. Het is goed dat hij met rode stift heeft geschreven. Zo valt hun kaartje tenminste op tussen de andere.

Jarig?

Voor uw feestelijke

verjaardagsontbijt,

mail naar

deontbijtclub@hotmail.com

Alleen op zaterdag en in de
vakanties!

‘Cool!’ zegt Felicia. ‘Oké! Wat doen we nu?’

‘Ja, wat dacht je?’ zegt Frank. ‘Nu gaan we de folders bezorgen, natuurlijk.’

Hij haalt een stapel folders uit zijn rugzak en kijkt ernaar. Ze hebben er hard aan gewerkt, gisteren. Hun folder ziet er goed uit.

De ontbijtclub

De ontbijtclub verzorgt verjaardagsontbijten. Maar komt ook als u niet jarig bent. De ontbijtclub versiert uw kamer terwijl u eet. En zingt voor u.

Zet een kruisje voor wat u wilt:

eten: een ei hardgekookt/zachtgekookt/gebakken
yoghurt/havermout
een broodje
nog een broodje
pannenkoek
kaas
jam
hagelslag
sinaasappelsap
thee/koffie
banaan/sinaasappel
knakworstjes

muziek: lang zal hij leven
happy birthday
er is er een jarig
of een ander lied (als u niet jarig bent),
vul in

Een ontbijt met versiering en muziek kost 5 euro.
(De versiering moet weer terug.) Mail naar
deontbijtclub@hotmail.com en wij halen uw lijst op.
Alleen op zaterdag en in de vakanties.

‘Doe jij die kant van de straat’, zegt Frank. Hij geeft Felicia de helft van de folders. ‘Dan doe ik deze kant.’

‘Oké.’

‘En niet in een brievenbus met een sticker erop! Die mensen worden boos als je een folder in de bus gooit.’

Felicia is al halverwege de straat. ‘Weet ik’, roept ze over haar schouder. ‘Tot zo.’

Frank loopt naar het eerste huis. Hij voelt een vreemde kriebel in zijn maag. Meer dan tweehonderd folders hebben ze gisteren uitgeprint. Tweehonderd huizen ... Stel je voor dat al die mensen gaan mailen. Straks denken ze nog dat de ontbijtclub een echt bedrijf is. Misschien worden ze wel boos als ze ontdekken hoe het zit. Dat de ontbijtclub geleid wordt door twee kinderen ...

Hij draait zich om. Aan de overkant staat Felicia bij een groene brievenbus. Ze heeft al vier huizen gehad.

Frank haalt diep adem. Oké. Ze kunnen nu niet meer terug. Hij doet de klep van de brievenbus omhoog en gooit zijn eerste folder naar binnen. Een hond begint hard te blaffen. De ontbijtclub is vandaag officieel van start gegaan.